BOSNA I HERCEGOVINA
UREDZARAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

**Broj: JN2-02-07-1-732-12/26**
**Banja Luka, 21.05.2026. godine**

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka, u vijeću sastavljenom od članova, Ervin Bibanović kao predsjednik vijeća, Dragan Bilić i Nataša Golić kao članova vijeća, rješavajući po žalbi ponuđača „Mont gradnja" d.o.o. Ugljevik, od 04.05.2026.godine, kojeg zastupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljina, izjavljene protiv Odluke o isključenju iz učešća u postupcima broj: 02/6-404-35/25 od 23.04.2026. godine, ugovornog organa Opština Ugljevik, broj obavještenja o nabavci broj: 894-7-2-42-3-37/25 od 20.06.2025. godine, u postupku javne nabavke usluga „nabavka usluga održavanja putničkih vozila opštinske uprave Ugljevik, na osnovu člana 93. stav 6., člana 104. i člana 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH", broj: 39/14, 59/22, 50/24), i člana 230. stav 2.. Zakona o upravnom postupku BIH, na sjednici održanoj 21.05.2026. godine, donio je:

## RJEŠENJE

1. Žalba žalitelja: Mont gradnja" d.o.o. Ugljevik, od 04.05.2026.godine, kojeg zastupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljina, **se usvaja**, i poništava se Odluka o isključenju iz učešća u postupcima broj: 02/6-404-35/25 od 23.04.2026. godine, te se predmet vraća ugovornom organu na daljnje postupanje.

2. Usvaja se kao osnovan, zahtjev žalitelja Mont gradnja" d.o.o. Ugljevik, kojeg zastupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljina, za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu 2.000,00 KM, o čemu će se donijeti posebno Rješenje.

3. Usvaja se kao osnovan, zahtjev žalitelja Mont gradnja" d.o.o. Ugljevik, kojeg zastupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljina, za nadoknadu troškova sastavljanja žalbe u iznosu 987,19 KM.

4. Nalaže se ugovornom organu Opština Ugljevik da nadoknadi troškove žalbenog postupka za sastavljanje žalbe žalitelju Mont gradnja" d.o.o. Ugljevik, kojeg zastupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljina, u visini od 987,19 KM u roku od 8 dana od dana izvršnosti ovog Rješenja.

## OBRAZLOŽENJE

U postupku javne nabavke usluga „nabavka usluga održavanja putničkih vozila opštinske uprave Ugljevik, broj obavještenja o nabavci broj: 894-7-2-42-3-37/25 od 20.06.2025. godine, ugovornog organa Opština Ugljevik, izjavljena je žalba ponuđača „Mont gradnja" d.o.o. Ugljevik, od 04.05.2026.godine, kojeg zastupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljina, protiv Odluke o isključenju iz učešća u postupcima broj: 02/6-404-35/25 od 23.04.2026. godine, u kojoj navodi slijedeće: smatra da je odluka od 23.04.2026. godine nezakonita. Pogrešnom primijenom materijalnih i procesnih propisa, ugovorni organ je donio odluku bez presedana u postupcima javnih nabavki, pokazujući svoju samovolju i istrajnost u namjeri eliminacije žaiioca iz sistema javnih nabavki. Pogrešna pouka o pravnom lijeku: U pouci o pravnom lijeku je

navedeno da se protiv iste može pokrenuti upravni spor kod Suda BiH, ali ovakva pouka je pogrešna i netačna. Ističe da Ugovorni organ zanemaruje činjenicu da se upravni spor može pokrenuti protiv konačnih upravnih akata, te zanemaruje činjenicu daje ugovorni organ prvostepeni organ, te da se protiv prvostepenih odluka uvijek može izjaviti žalba, osim i slučaju kada je zakonom izričito predviđen upravni spor. Polazeći od sadržaja osporene odluke Načelnika Opštine Ugljevik, posebno dijela „Pouka 0 pravnom lijeku" na kraju akta, nesporno je daje ista data pogrešno i suprotno važećim propisima koji uređuju upravni postupak i upravni spor. Naime, predmetni akt je donesen od strane Opštine Ugljevik kao organa lokalne samouprave, koji u konkretnom slučaju nastupa kao prvostepeni organ u upravnom postupku. Samim tim, na njegov rad se primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku BiH, uključujući i pravila o pravnom lijeku. U smislu člana 201. stav (1) Zakona o upravnom postupku BiH, organ je dužan da stranku pravilno obavijesti da li protiv rješenja može izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor. Dalje, stav (2) istog člana izričito propisuje da, kada je žalba dopuštena, uputstvo mora sadržavati naziv organa kome se žalba izjavljuje, rok i način njenog podnošenja. U konkretnom slučaju, organ je stranku uputio isključivo na mogućnost pokretanja upravnog spora pred Sudom BiH, čime je potpuno izostavljena mogućnost izjavljivanja žalbe, iako je ista zakonom predviđena. Činjenica da se radi o aktu prvostepenog organa nužno podrazumijeva postojanje prava na žalbu kao redovnog pravnog lijeka, u skladu sa opštim pravilima upravnog postupka. Rok za izjavljivanje žalbe iznosi 15 dana od dana dostavljanja rješenja, kako je propisano članom 218. stav (1) Zakona o upravnom postupku BiH. Izostavljanjem ove pouke i upućivanjem stranke direktno na upravni spor, organ je grubo povrijedio procesna prava stranke i načelo zakonitosti. Posebno je značajno naglasiti da član 201. stav (4) Zakona o upravnom postupku BiH izričito propisuje da stranka koja postupi po pogrešnom uputstvu ne može zbog toga trpjeti štetne posljedice. To znači da pogrešno data pouka o pravnom lijeku ne može ići na štetu stranke, niti može proizvesti pravne posljedice u smislu propuštanja rokova ili gubitka prava na žalbu. Dodatno, pogrešnost date pouke o pravnom lijeku ogleda se i u činjenici daje u konkretnom slučaju riječ o aktu ugovornog organa koji ima svojstvo organa uprave i koji, i kada postupa u postupcima javnih nabavki, nije izuzet od primjene opštih pravila upravnog postupka. Opština Ugljevik, kao ugovorni organ, nesporno predstavlja organ uprave koji u vršenju svojih ovlašćenja donosi pojedinačne akte kojima odlučuje o pravima i obavezama učesnika u postupku. Smatra da takvi akti, bez obzira na to što su doneseni u okviru postupka javne nabavke, po svojoj pravnoj prirodi imaju obilježja upravnih akata. Zakon o javnim nabavkama BiH ne predstavlja potpun i zatvoren procesni sistem, već izričito predviđa supsidijamu primjenu pravila upravnog postupka. U tom smislu, član 117. Zakona o javnim nabavkama BiH propisuje da će se na postupke koji nisu uređeni ovim zakonom primjenj ivati odredbe Zakona o upravnom postupku. Ova odredba ima za cilj da popuni pravne praznine i obezbijedi potpunu procesnu zaštitu učesnika u postupku. U konkretnom slučaju, pravo na žalbu protiv odluke o isključenju ponuđača nije uređeno Zakonom o javnim nabavkama na način da bi se moglo zaključiti daje žalba isključena ili daje propisan poseban pravni lijek koji bi zamijenio žalbu u smislu upravnog postupka. Naprotiv, Zakon o javnim nabavkama uređuje posebne pravne mehanizme zaštite (postupak pred KRŽ-om), ali ne derogira u potpunosti primjenu opštih pravila upravnog postupka u pogledu pojedinačnih akata koje ugovorni organ donosi izvan striktno definisanog žalbenog postupka. Iz toga proizlazi da, u situacijama kada Zakon o javnim nabavkama ne sadrži jasnu i potpunu procesnu normu o pravnom lijeku, nastupa supsidijarna primjena Zakona o upravnom postupku, što uključuje i pravo na žalbu kao osnovno procesno pravo stranke. Dakle, kako predmetna odluka o isključenju predstavlja pojedinačni akt ugovornog organa kojim se neposredno zadire u pravni položaj ponuđača, a Zakon o javnim nabavkama ne propisuje drugačiji, izričit i isključiv pravni lijek u odnosu na takav akt, nesporno je da se primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku koje garantuju pravo na žalbu. Suprotno tome, ugovorni organ je stranku uputio isključivo na

pokretanje upravnog spora, čime je zanemario ne samo svoju obavezu iz člana 201. Zakona o upravnom postupku BiH, već i obavezu supsidijarne primjene tog zakona iz člana 117. Zakona o javnim nabavkama BiH. Time je stranci faktički uskraćeno pravo na korišćenje redovnog pravnog lijeka, što predstavlja bitnu povredu pravila postupka i načela pravne sigurnosti. Slijedom navedenog, jasno je da ugovorni organ, kao organ uprave, nije mogao isključiti primjenu Zakona o upravnom postupku, niti derogirati pravo na žalbu, te daje bio dužan da u pouci o pravnom lijeku pravilno naznači mogućnost izjavljivanja žalbe, a ne da stranku pogrešno upućuje na upravni spor kao jedini pravni put zaštite. Iz svega navedenog proizlazi jasan zaključak da je pouka o pravnom lijeku u osporenom aktu nezakonita, nepotpuna i pravno pogrešna, jer suprotno članu 201. Zakona o upravnom postupku BiH ne sadrži pravilnu informaciju o pravu na žalbu, upućuje na upravni spor iako za to nisu ispunjeni zakonski uslovi iz Zakona o upravnim sporovima BiH, pogrešno kvalifikuje akt kao konačan, iako se radi o aktu prvostepenog organa, te dovodi stranku u zabludu u pogledu načina zaštite njenih prava. Ugovorni organ je donošenjem odluke o isključenju u potpunosti pogrešno primijenio odredbe člana 45. stav 5. tačka b) i d) Zakona o javnim nabavkama, kojim je predviđeno da: „ 5) Ugovorni organ može na period od 12 mjeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija: b) ako ugovorni organ može dokazati odgovarajućim dokaznim sredstvima da je ponuđač kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet; d) ako je kandidat/ponuđač lažno prikazao činjenice pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru kvalifikacionih i/ili kriterijuma za dodjelu ugovora, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju da priloži propratne dokumente; " Pažljivom analizom predmetnih odredbi jasno je da je pobijana odluka zasnovana na pogrešnoj primjeni materijalnog prava, nepotpuno i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, kao i na bitnim povredama pravila postupka koje su imale odlučujući uticaj na donošenje nezakonite odluke. Ugovorni organ je proizvoljno i pravno neosnovano podveo konkretno postupanje žalioca pod odredbe člana 45. stav 5. tačka d) Zakona o javnim nabavkama, kvalifikujući ga kao lažno prikazivanje činjenica, iako za takav zaključak ne postoji nijedan relevantan dokaz niti pravni osnov. Žalilac je u potpunosti transparentno dostavio podatak o lokaciji na kojoj će se vršiti predmetne usluge, a što je nesporno utvrđeno i iz same dokumentacije ugovornog organa, čime je ispunio sve obaveze koje su proistekle iz tenderske dokumentacije i zakona. Suprotno proizvoljnom tumačenju ugovornog organaa, nigdje nije bilo propisano da ponuđač mora biti vlasnik prostora ili da mora lično, bez ikakvog oblika poslovne saradnje, vršiti usluge, niti je postojala obaveza da se pravni osnov korištenja tog prostora posebno dokumentuje ili prijavljuje. Upravo u tom dijelu dolazi do ključne pravne greške u osporenoj odluci, jer ugovorni organ pogrešno izjednačava organizaciju izvršenja ugovora putem trećih lica sa lažnim prikazivanjem činjenica, iako se radi o dva potpuno različita pravna instituta. Činjenica da je žalilac, u cilju efikasnog i kvalitetnog izvršenja ugovora, organizovao pružanje usluga putem saradnje sa servisom na navedenoj adresi, ne može se ni pod kojim okolnostima smatrati prikrivanjem podataka ili dovođenjem ugovornog organa u zabludu, posebno imajući u vidu da je upravo ta lokacija bila poznata i dostavljena ugovornom organu prije početka izvršenja ugovora kroz Ugovor o zakupu sa „M auto servis" Bijelima o čemu je ugovorni organ informisan. Lažno prikazivanje činjenica podrazumijeva postojanje netačnih ili neistinitih podataka koji su od značaja za ocjenu kvalifikovanosti ponuđača ili dodjelu ugovora, uz element obmanjujućeg postupanja, što u konkretnom slučaju očigledno izostaje. Ugovorni organ nije dokazao postojanje bilo kakve neistinite informacije, niti je utvrdio da je žalilac imao namjeru da prikrije relevantne činjenice, već je svoju odluku zasnovao isključivo na pogrešnom pravnom tumačenju dozvoljenog načina organizacije izvršenja ugovora. Dodatno, osporena odluka je zasnovana na selektivnom i pogrešnom tumačenju tačka 3.4. Tenderske dokumentacije, kojom nije bila uspostavljena obaveza da ponuđač mora raspolagati sopstvenim servisom niti da usluge mora

vršiti isključivo vlastitim kapacitetima. U situaciji kada takva obaveza nije izričito propisana, ugovorni organ ne može naknadno, kroz fazu izvršenja ugovora, uvoditi strože uslove i retroaktivno teretiti ponuđača za njihovo navodno neispunjenje. Takvo postupanje predstavlja grubo kršenje načela pravne sigurnosti i jednakog tretmana ponuđača, jer se žalilac dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na uslove koji su važili u momentu podnošenja ponude. Istovremeno, potpuno je pravno neodrživ i zaključak ugovornog organa da postupanje žalioca predstavlja teški profesionalni propust u smislu člana 45. stav 5. tačka b) Zakona o javnim nabavkama. Smatra da bi se određeno ponašanje kvalifikovalo kao teški profesionalni propust, neophodno. Prema mišljenju žalbe, protiv predmetnog akta se može i mora moći izjaviti žalba kao redovno pravno sredstvo, a ne neposredno pokretati upravni spor, te da ovako data pouka ne može proizvoditi pravno dejstvo, niti ograničiti pravo stranke na korišćenje zakonom predviđenih pravnih lijekova. Nepostojanje razloga za donošenja pobijane Odluke i nepostojanje razloga za isključenje: Žalilac ukazuje na očiglednu i pravno neprihvatljivu vremensku diskrepancu između događaja na koje se ugovorni organ poziva i donošenja osporene odluke. Naime, predmetni Okvirni sporazum raskinut je dana 08.09.2025. godine, dok je odluka o isključenju donesena tek 23.04.2026. godine, dakle nakon proteka punih 7 mjeseci, i to u narednoj budžetskoj godini. Ovakvo postupanje ugovornog organa nije samo faktički nelogično, već i pravno neodrživo, jer institut isključenja iz člana 45. sta 5. Zakona o javnim nabavkama ima preventivnu i zaštitnu funkciju koja mora biti ostvarena u razumnom vremenskom okviru, neposredno nakon saznanja za navodnu povredu. Donošenje odluke sa ovakvim vremenskim odmakom potpuno obesmišljava svrhu zakonske odredbe na koju se ugovorni organ poziva. Isključenje ponuđača ima za cilj da zaštiti integritet konkretnog postupka javne nabavke i eventualno narednih postupaka u neposrednom vremenskom slijedu, sprječavajući učešće subjekta za kojeg se osnovano sumnja da ne postupa u skladu sa pravilima i standardima. Međutim, kada se odluka donosi nakon 7 mjeseci, i to nakon završetka budžetske godine u kojoj je ugovor realizovan odnosno raskinut, takva mjera gubi svaku funkcionalnu i pravnu svrhu. U tom trenutku više ne postoji ni faktička ni pravna potreba za zaštitom konkretnog postupka, niti postoji ikakva neposredna opasnost koju bi trebalo otkloniti, a ovakva mjera bi se u tom slučaju mogla izreći i sa vremenskom distancom od po nekoliko godina, što je besmisleno! Dodatno, ovakvo zakašnjelo postupanje ukazuje na to da sam ugovorni organ nije smatrao da postoje ozbiljni razlozi za hitnu reakciju, što direktno dovodi u pitanje i samu kvalifikaciju navodnih povreda kao „teškog profesionalnog propusta“ ili „lažnog prikazivanja činjenica“. Da su takvi razlozi zaista postojali, logično i zakonito postupanje bi podrazumijevalo promptno reagovanje, a ne pasivnost u trajanju od više mjeseci, nakon čega se retroaktivno pokušava sankcionisati ponašanje žalioca. Posebno je važno naglasiti da donošenje ovakve odluke u narednoj budžetskoj godini dodatno potvrđuje njenu neblagovremenost i pravnu neutemeljenost. Postupci javnih nabavki su po svojoj prirodi vezani za budžetske cikluse, planiranje i realizaciju sredstava u određenoj fiskalnoj godini. Sankcija koja se donosi izvan tog vremenskog okvira, bez ikakve veze sa aktuelnim postupcima i bez konkretne potrebe zaštite javnog interesa u tom trenutku, predstavlja proizvoljno korištenje zakonskih ovlašćenja, lišeno stvarne svrhe i opravdanja. Na taj način, osporena odluka ne ostvaruje ni cilj ni smisao člana 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama, već se pretvara u retroaktivnu i represivnu mjeru, koja nije usmjerena na zaštitu postupka javne nabavke, već na sankcionisanje žalioca bez postojanja stvarne i aktuelne potrebe za takvim postupanjem. Time je prekršeno i načelo proporcionalnosti, jer se najstroža mjera isključenja izriče bez vremenske povezanosti sa navodnom povredom i bez procjene njenog stvarnog uticaja na integritet postupaka javnih nabavki u momentu donošenja odluke. Ovo jasno ukazuje da je osporena odluka donesena sa nedopustivim vremenskim razmakom, čime je izgubila svaki legitiman cilj koji zakon nastoji ostvariti kroz institut isključenja, te kao takva ne može opstati kao zakonit i valjan upravni akt je da postoji ozbiljno, dokazano i nesporno kršenje profesionalnih pravila koje dovodi u pitanje integritet ponuđača kao

ugovornog partnera. U konkretnom slučaju takav standard nije ni približno dostignut. Smatra da žalilac nije odbio izvršenje ugovora, nije prouzrokovao štetu ugovornom organu, nije postupao nesavjesno niti neprofesionalno, već je, naprotiv, obezbijedio da se usluga izvrši, organizujući njeno pružanje na način koji je u poslovnoj praksi uobičajen i dopušten. Također, ističe da Ugovorni organ nije utvrdio nijednu konkretnu štetnu posljedicu, niti je dokazao da je integritet žalioca doveden u pitanje, već je ovu najtežu kvalifikaciju izveo paušalno, bez valjanog činjeničnog i pravnog uporišta. Posebno je problematično što osporena odluka ne sadrži razloge iz kojih bi se moglo utvrditi postojanje krivice žalioca, niti analizu subjektivnog elementa koji je nužan kako za postojanje lažnog prikazivanja činjenica, tako i za postojanje teškog profesionalnog propusta. Odluka se svodi na konstataciju određenih okolnosti, bez njihove pravne kvalifikacije u skladu sa zakonskim standardima, čime je povrijeđena obaveza obrazlaganja upravnih akata i onemogućena efektivna sudska kontrola zakonitosti iste. Time je žaliocu uskraćeno i pravo na djelotvornu pravnu zaštitu, jer nije imao mogućnost da se prije donošenja odluke izjasni o odlučnim činjenicama, niti da utiče na njihovo pravilno utvrđivanje. Na kraju, izrečena mjera isključenja na period od 12 mjeseci predstavlja očigledno nesrazmjernu i prekomjernu sankciju, koja nije utemeljena na stvarnoj težini navodne povrede. U situaciji kada ne postoji dokaz o postojanju prevare, namjernog prikrivanja činjenica ili ozbiljnog ugrožavanja interesa ugovornog organa, primjena najstrože zakonske mjere predstavlja zloupotrebu diskrecionog ovlašćenja i grubo odstupanje od načela proporcionalnosti. Ovakva odluka ima za posljedicu neopravdano eliminisanje žalioca sa tržišta javnih nabavki, čime se narušava i princip konkurencije, koji predstavlja jedno od osnovnih načela Zakona o javnim nabavkama.

U izjašnjenju ugovornog organa na navode žalbe, navodi se slijedeće: obavještenje o nabavci: 894-7-2-42-337/25 od 20.06.2025.godine, odnosi se na postupak javne navbavke koji je okončan kod ovog Ugovorog organa u skladu sa danom 69. stav (1) Zakona o Javnim nabavkama BiH, a šta je ovaj Ugovorni organ objavio obavještenje u skladu sa članom 74. stav 1. Zakona o Javnim nabavkama BiH broj obavještenja: 894-7-2-42-5-42/25 od 31.07.2025.godine u Službenom Glasniku BiH broj: 48/25 od 08.08.2025.godine na temelju čega smatra da prestaje nadležnost Kancelarije za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine odlučivanja po žalbi, odnosno obzirom da Kancelarija za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine rješava po žalbama u postupcima javne nabavke ista nije nadležna za odlučivanje po žalbama na konačni Upravni akt, takode članom 101. ZJN je definisano kada i nakon i na šta se žalba može izjaviti, odnosno samo na radnje i odluke donesene u toku postupka nabavke. Također, D.O.O. „Mont-Gradnja" Ugljevik je kod Suda Bosne i Hercegovine pokrenuo upravni spor tužbom broj predmeta kod suda BiH: SI 3 U 054640 26 Fp 04.05.2026.godine protiv Odluke broj: 02-404-35/26 od 23.04.2026.godine. Odlučivanje kancelarije za razmatranje žalbi o istoj stvari o kojoj već odlučuje Sud BiH po tužbi ponudača broj: SI 3 U 054640 26 Fp bi dovelo do pravne nesigurnosti i mogućnosti donošenja kontradiktornih odluka.

Pored navedenih podnesaka, žalitelj je dostavio podnesak od 18.05.2026. godine, u kojem je ostao kod navoda iz žalbe.

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje u ovoj glavnoj stvari pristupio je provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, a kako bi se uopće moglo pristupiti njenom rješavanju. Kako je prethodno utvrdio dopuštenost i blagovremenost izjavljene žalbe, kao i činjenicu da je žalba izjavljena od strane ovlaštene osobe koja ima aktivnu legitimaciju u smislu odredbe člana 109. Zakona o javnim nabavkama, te postojanje pretpostavki propisanih odredbom člana 105. istog Zakona, odnosno odredbom člana 227. Zakona o upravnom postupku, nastavljen

je postupak pravne zaštite.

**Žalba je osnovana.**

Postupajući u granicama zahtjeva iz žalbe, a pazeći po službenoj dužnosti na postojanje povreda koje su opisane u odredbi člana 103. Zakona o javnim nabavkama, uvidom u spis predmeta koje je ovo vijeće imalo na raspolaganju i dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka je ispitao pravilnost i zakonitost osporene Odluku o isključenju iz učešća u postupcima broj: 02/6-404-35/25 od 23.04.2026. godine, u granicama ovlaštenja iz člana 104. Zakona o javnim nabavkama, pa je odlučeno kao u dispozitivu ovog rješenja iz sljedećih razloga:

U prvom žalbenom navodu, žalitelj osporava Odluku o isključenju iz učešća u postupcima broj: 02/6-404-35/25 od 23.04.2026. godine, u dijelu pouke o pravnom lijeku, jer je u pouci o pravnom lijeku navedeno da se protiv iste može pokrenuti upravni spor kod Suda BiH, te smatra da je ovakva pouka pogrešna i netačna. Uvidom u Odluku o isključenju iz učešća u postupcima broj: 02/6-404-35/25 od 23.04.2026. godine, vidljivo je, da u pouci o pravnom lijeku navedeno da se protiv iste može pokrenuti upravni spor kod Suda BiH. Uvidom u član 101. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *(1) Žalba se izjavljuje: a) u roku od deset dana od dana objavljivanja obavještenja u odnosu na podatke iz obavještenja o nabavci, odnosno u roku od deset dana od dana objave tenderske dokumentacije na sadržaj tenderske dokumentacije; b) u roku od deset dana od dana objavljivanja izmjene i/ili dopune tenderske dokumentacije u odnosu na sadržaj izmjene i/ili dopune tenderske dokumentacije; c) u roku od pet dana po prijemu zapisnika o otvaranju ponuda, u odnosu na radnje, postupanja, nečinjenja ili propuštanja u postupku otvaranja ponuda; d) u roku od deset dana od prijema odluke o kvalifikovanosti kandidata ili odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili odluke o poništenju postupka; e) u roku od deset dana od dana kada je ugovorni organ trebalo da donese odluku iz postupka, a propustio je da je donese. (2) Žalba se izjavljuje najkasnije 30 dana po saznanju da je ugovor zaključen bez sprovedenog postupka javne nabavke u suprotnosti s ovim zakonom, a najkasnije u roku od jedne godine od dana zaključenja ugovora u tom postupku. (3) U slučaju dodjele ugovora na osnovu okvirnog sporazuma iz člana 32. stav (5) tačke b) ovog zakona ili u okviru dinamičkog sistema kupovine iz člana 123. ovog zakona, žalba se izjavljuje u roku od deset dana nakon što ugovorni organ obavijesti ponuđače da je ugovor na osnovu okvirnog sporazuma ili dinamičkog sistema kupovine zaključen u odnosu na postupak dodjele ugovora u sklopu okvirnog sporazuma ili dinamičkog sistema kupovine. (4) U slučaju pregovaračkog postupka bez objave obavještenja i postupka dodjele ugovora o nabavci usluga iz Aneksa II žalba se izjavljuje najkasnije: a) 10 dana od dana objavljivanja dobrovoljnog ex ante obavještenja o transparentnosti, ako je ovo obavještenje objavljeno; b) 30 dana od dana objavljivanja obavještenja o dodjeli ugovora, ako dobrovoljno ex ante obavještenje o transparentnosti nije objavljeno. (5) U postupku nabavke koji se sprovodi putem konkurentskog zahtjeva žalba se izjavljuje u roku od pet dana od: a) objave konkurentskog zahtjeva; b) prijema zapisnika o otvaranju ponuda; c) prijema odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili prijema odluke o poništenju postupka nabavke. (6) U postupku direktnog sporazuma žalba nije dopuštena. (7) Žalilac koji je propustio da izjavi žalbu prema odredbama st. od (1) do (5) ovog člana, gubi pravo da traži ispitivanje zakonitosti po istom osnovu, u kasnijoj fazi postupka.* Članom 15. stav 1. Zakona o upravnom postupku, propisano je: *(1) Protiv rješenja donesenog u prvom stepenu stranka ima pravo žalbe. Samo zakonom može se propisati da u pojedinim upravnim stvarima žalba nije dopuštena, i to ako je na drugi način*

*obezbijeđena zaštita prava i zakonitosti.* Naime, predmetni akt je donesen od strane Opštine Ugljevik kao organa lokalne samouprave, koji u konkretnom slučaju nastupa kao prvostepeni organ u upravnom postupku. Samim tim, na njegov rad se primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku BiH, uključujući i pravila o pravnom lijeku. U smislu člana 201. stav (1) Zakona o upravnom postupku BiH, organ je dužan da stranku pravilno obavijesti da li protiv rješenja može izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor. Dalje, stav (2) istog člana izričito propisuje da, kada je žalba dopuštena, uputstvo mora sadržavati naziv organa kome se žalba izjavljuje, rok i način njenog podnošenja. U konkretnom slučaju, organ je stranku uputio isključivo na mogućnost pokretanja upravnog spora pred Sudom BiH, čime je potpuno izostavljena mogućnost izjavljivanja žalbe, iako je ista zakonom predviđena. Sud BIH u presudi broj S1 3 U 04855024 U od 16.09.2025. godine, utvrdio je slijedeće: „*S tim u vezi, osnovano tuzitelj ukazuje da je odluka trebala da sadrži pouku o pravnom lijeku i da je tuzitelj trebao imati mogućnost da se izjasni i dostavi dokaze za svoje postupanje ili nepostupanje, u skladu sa članom 45. stav 5. ZJN. Dakle u predmetnom slučaju, po shvatanju ovog vijeća tuzeni je trebao preispitati odluku ugovornog orguna odnosno cijeniti podnesenu žalbu tuzitelja u meritumu i donijeti zakonitu odluku.*“ Naime, odredbe zakona o javnim nabavkama koje popisuju kvalifikovanost kandidata propisane su u glavi II. odjeljak A Kvaliflkacija kandidata i ponuđača, članovima od 45. do 53. ZJN. Kako je upravo članom 45. stav 5. ZJN propisano mogućnost isključenja ponuđača iz postupka javne nabavke odlukom ugovornog organa, upravo takva odluka predstavlja odluku o kvalifikovanosti ponuđača, pa je na istu dozvoljena zalba, pa tako ne stoji navod ugovornog organa da ovaj državni organ nije nadležan za postupanje po predmetnoj žalbi. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je osnovan.

U drugom žalbenom navodu, žalitelj osporava Odluku o isključenju iz učešća u postupcima broj: 02/6-404-35/25 od 23.04.2026. godine, jer smatra da je Okvirni sporazum raskinut dana 08.09.2025. godine, dok je odluka o isključenju donesena tek 23.04.2026. godine, nakon proteka 7 mjeseci, te da je takvo postupanje pravno neodrživo, u smislu člana 45. sta 5. Zakona o javnim nabavkama koji ima preventivnu i zaštitnu funkciju, kao i da je žalitelju uskraćeno pravo na djelotvornu pravnu zaštitu, jer nije imao mogućnost da se prije donošenja odluke izjasni o odlučnim činjenicama, niti da utiče na njihovo pravilno utvrđivanje. Članom 45. stav (5) Zakona o javnim nabvakama, propisano je: *Ugovorni organ može na period od 12 mjeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija: a) ako ima dokaz da je kandidat/ponuđač sklopio sporazum s drugim kandidatom/ponuđačem s ciljem narušavanja tržišne konkurencije; b) ako ugovorni organ može dokazati odgovarajućim dokaznim sredstvima da je ponuđač kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet; c) ako se utvrde značajni nedostaci tokom provođenja prethodnog javnog ugovora ili prethodnog ugovora sa sektorskim ugovornim organom, čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija; d) ako je kandidat/ponuđač lažno prikazao činjenice pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru kvalifikacionih i/ili kriterija za dodjelu ugovora, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente;* U konkretnom slučaju, žalitelj je isključen iz postupka zbog raskida Okvirnog sporazuma, shodno mišljenju Agencije za javne nabavke od 12.05.2026, navodi se: *Razlog za isključenje mogu biti i drugi propusti koje ugovorni organ može dokazati, npr. dokaz o prijevremenom raskidu ugovora zbog neispunjavanja obaveza u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima, dokument o realizovanom sredstvu osiguranja, naplaćenoj ugovornoj kazni ili druge posljedice koje su rezultat namjere ili nemara privrednog subjekta.Ako je odluka o raskidu ugovora osporena i pokrenut spor koji nije okončan, ugovorni organ to ne može koristiti kao osnov za isključenje.* Dakle,odredba člana 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama, ne propisuje rok u kojem je ugovorni organ ovlašten isključiti ponuđača po prijevremenom raskidu

ugovora, ali prema mišljenju Agencije, kako se raskid ugovora može osporavati u sudskom postupku, u konkretnom slučaju žalitelj nije osporavao predmetni raskid ugovora pred nadležnim sudom, pa se tako i složio sa predmetnim raskidom. Također, shodno Mišljenju Agencije za javne nabavke od 12.05.2026. godine, navodi se: *prilikom pregleda i ocjene zahtjeva za učešće/ponuda, ugovorni organ provjerava ispunjenost uslova iz članova 45–52 Zakona, u skladu s tenderskom dokumentacijom, te u svakom konkretnom slučaju donosi obrazloženu odluku o isključenju ili neprihvatanju isključenja. Zakon ne propisuje posebnu formu odluke o isključenju, ali je ugovorni organ dužan sačiniti zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda iz člana 65. Zakona, u kojem navodi razloge odbijanja ponuda.* Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je osnovan, jer se odluka o isključenju iz postupka donosi se na osnovu pregleda i ocjene ponuda u konkretnom postupku, a na osnovu utvrđenih činjenica shodno članova 45-52. Zakona o javnim nabavkama.

Zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM je osnovan. Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM izvršit će se posebnim aktom, po konačnosti Rješenja, a u skladu sa članom 108. stav 7. ZJN i članom 4. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. Zakona o javnim nabavkama.

Imajući u vidu visinu postavljenog zahtjeva za troškove postupka, ovaj organ je u skladu sa odredbama sa članom 3. i 12 Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 111/2024) u konkretnom slučaju pristupio odlučivanju o troškovima ovog postupka, smatrajući da u konkretnom slučaju treba primjeniti tarife u postupcima u neprocjenjivim stvarima. Zalitelju pripada naknada troškova postupka u iznosu 987,19 KM, za sastav žalbe i predaju žalbe na postupanje. U skladu sa članom 3. i 12 Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 111/2024), a koji se sastoje od troškova izrade podneska u svim neimenovanim postupcima, u iznosu od 150 bodova odnosno 450,00 KM, uvećano za 50% za sastavljanje pravnog lijeka, a što iznosi 75 bodova odnosno 225,00 KM, te paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene Tarifom 3., za radnju predaje žalbe na nadležno postupanje odnosno 168,75 KM, uz uvećanje od 17% za iznos PDV-a, koji iznosi 143,44 KM, tako da troškovi zastupanja iznose 987,19 KM.

Upustvo o pravnom lijeku.
Ovaj zaključak je konačan upravni akt. Protiv ovog zaključka može se podnijeti tužba u . lipravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka zaključka. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA**
**Ervin Kibanović**

Dostaviti:
-„Mont gradnja“ d.o.o. Ugljevik
- Opština Ugljevik
-evidenciji
-u spis